תשבץ העולם הזה 1030

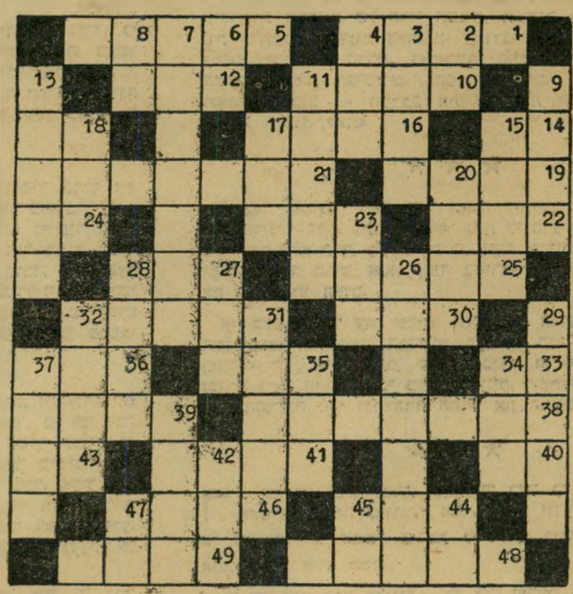

מאוזן: 1. חגורה; 5. חברה המרכיבה ומשווקת מכוניות בארץ; 10. יישוב ספר; 12. חיל מדע; 14. פרק האזינו; 16. עונש חוקי; 18. מחזאי אירי; 19. עם; 21. מקום בידור תל־אביבי; 22. מיפגש; 23. בן נח; 24. קהילה קדושה; 25. נביאה; 27. אינדקס; 30. נושאת מחשבתו; 31. סרט קצר; 33. מספר פרקי זכריה; 35. רב ראשי מפורסם; 36. גנב; 38. הריקוד האמריקאי האחרון; 39. פרי; 40. מספר פרקי הושע; 41. קריית סולל־בונה; 43. הוא מוליד, על־פי־רוב, עכבר; 44. עץ; 46. ח"כ יליד הארץ; 48. תפקיד; 49. רשימה עתונאית.

מאונך: 2. בגד, ללא סוף; 3. ישן!; 4. סל; 6. מיכל; 7. צייר; 8. בפרק שמות זה חוצה משה את ים־סוף; 9. אראל; 11. קפה מוכן; 13. עט כדורי; 15. איגוד אידישיסטי; 17. מבנה חקלאי; 18. מרכז מכירות; 20. חגיגה; 23. מפחד; 26. ח"כית; 27. מנה בארוחה; 28. מדף מכירות; 29. עיר אירופית; 31. יחידה בחילהתותחנים; 32. בת הנכד; 34. עשיו ליהודה; 35. בעזרתו מכינים זריקות נגד שיתוק ילדים; 37. שמו האירופי של מדבר אפריקאי; 39. סימן על העור; 42. שביל; 44. דרישת שלום; 45. שופט מחוזי; 47. מספר פרקי דניאל.

אויבי הנוער
מזרזות המין
מאת ד"ר מרדכי זידמן

מארטין קרול מספרת על
הרפתקאותיה ב... אמבטיה
היום בחוברת — תעלולי
גמד

תיאטרון

יש מה לגנוב

צופי תיאטרון זירה היו חסרי סבלנות. „איזו מין הצגה זו, אני לא מבינה שום דבר," טענה בתרעומת מבקרת ותיקה של התיאטרון הישראלי.

„זוהי שערוריה! עושים צחוק מהקהל הישראלי התרבותי," צעק צופה קשיש, במבטא העליה השלישית. להגהלת התיאטרון לא היו ספיקות: היא הוריחה את הצגת המחזה זה האיש מאת עמוס קינן, לאחר השבוע הראשון. „הקהל הישראלי עדיין אינו מוכן להצגה כזו," נאנח מר כאל („מיקי") אלמו, במאי התיאטרון.

באותה שעה ממש בה נערכו וויכוחים בכסית על מערכוניו של עמוס קינן, עסקה להקה פאריסאית בחזרות על שלושת המערכונים הישראליים, הכינה אותם להצגה על בימת הגרנד מריניי, תיאטרונו של ז'אן לואי בארו בשאנז אליזה. שבועות אחדים לאחר שתפאורותיו של זה האיש בזירה נגנזו במחסן התיאטרון, הורם מסכו של גרנד מריניי, הציג בפני הקהל הפאריסאי את אותם המערכונים שכבר הוצגו שנה קודם בתיאטרון ארבע עונות השנה.

קינן עצמו לא ידע דבר על כל העניין. הוא לא ידע גם כי בעת ובעונה אחת, עסקה חברת סרטים צרפתית בהכנת סרטון טליביזיה על פי מערכוניו, מכרה אותו בהצלחה לרשת תחנות הטלביזיה הגרמנית.

כשהגיע לפאריס, חיכתה לקינן עבודה מרובה. הוא החל לעסוק בהכנת התביעות המשפטיות נגד אלה שהכינו את יצירותיו להצגה ולשידור בלא רשותו. כתב השבוע קינן מפאריס: „איש לא טרח לשאול את הסכמתי או להודיע אותי להצגה. אני חושב כמובן לעשות משהו נגד חזירות זאת, אך מצד שני זה גם נעים לחשוב שהיה כדאי למישהו לגנוב ממך. סימן שיש מה לגנוב. כמה קל להצליח בעולם האמנות, אפילו ללא ידיעתך."

בידור

עוד תיאטרון

דיירי מעונות עובדים בצפון תל־אביב החלו בשבועות האחרונים להרהר מחדש ביחסם לתיאטרון העברי. את הסיבה לכך סיפקו להם בשפע שלושה שחקנים, שקבעו להם לאולם חזרות את אחד ממרתפי הבתים, החלו לעבוד יומם ולילה בקולי קולות על תוכניתו הראשונה של תיאטרונם החדש, תיאטרון סמבטיון.

כבר בקאמרי היו זאב ברלינסקי ומרדכי בן־זאב צמד קבוע. ברלינסקי היה ידוע במתיחות שהיה נוהג לתכנן ולבצע בהצלחה, בן־זאב היה כמעט תמיד קרבן המתיחות. כל אחד ידע את תפקידו בדייקנות נמרצת, כשחדר האיפור המשותף שלהם משמש במה מצוינת להצמתיהם הפרטיות.

בשנה האחרונה החלו השניים לחשוב על במה משלהם, גם מחוץ לחדר האיפור. כשנכנס הקאמרי למשבר כספי ואמנותי חמור, יצאו הרעיונות לכלל מעשה. חשבון קצר ומבט חטוף על חיי האמנות בארץ הביאו את ברלינסקי ובן־זאב למסקנה, כי מה שחסר בישראל הוא תיאטרון סאטירי ראוי לשמו, יורש להמטאטא המנוח.

צחוק וקופה. השותפים לביצוע הרעיון נמצאו במהירות רבה. הראשונה היתה הפומונאית ג'טה לוקה, שהגיעה מדרה מי; השני היה במאי להקת הנח"ל וחבר קיבוץ נחשון, דוד ברגמן.

„הבעיה הראשונה היתה החומר. החלטנו לא להציג חומר מתורגם. רק מקורי ומקורי בלבד. הצלחנו יותר משחשבנו. את החומר לתוכנית הראשונה סיפקו בשפע אפרים קישון, יגאל מוסנזון, יוסף הייבלום, יחיאל מוהר ויוחנן זראי. זהו צירוף מצוין."

גם השם לתיאטרון נמצא חיש מהר: סמבטיון, סמל מימיו הגועשים והרועשים, המתחדשים תמיד, של הנהר האגדי.

השבוע יצאו גלי סמבטיון לתוכניתם הראשונה: הצילו, שריפה בשנים עשר בתים.

„הכותנה היא הצילו, אנחנו מתפוצצים מצחוק," הסביר ברלינסקי, כשבן־זאב מתקן אותו: „הכותנה היא אחרת, הצילו, הקופה מתפוצצת. אין מקום יותר."

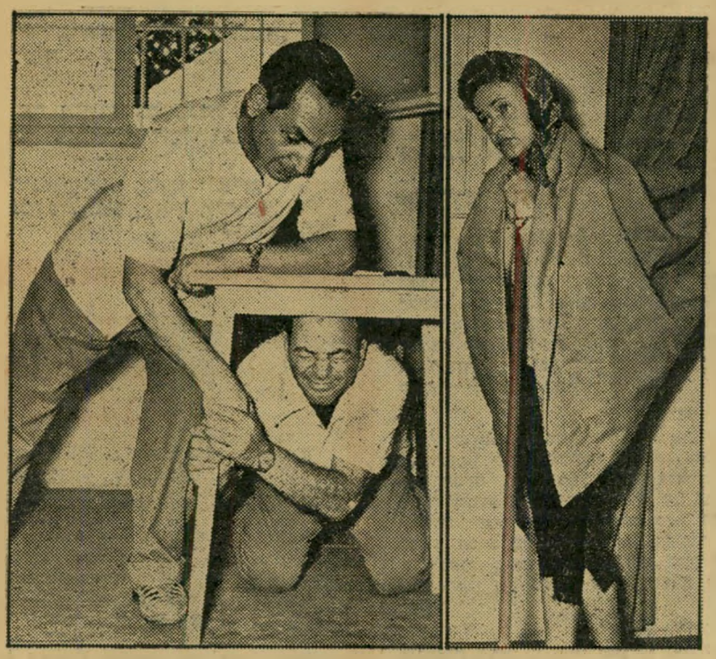

שחקנים לוקה, בן־זאב וברלינסקי כ„סמבטיון"
הצילו, הקופה מתפוצצת!

מאחורי הקלעים

מכות בתיאטרון

ההצגה הגדולה ביותר בישראל עד כה תהיה הצגת שולמית לגולדפאדן, המוכנת עתה להצגה בדו רה מי. בתפקידים הראשיים של המחזה האידישי, ששינה את צורתו לגמרי בעזרתם של יגאל מוסנזון, משה וילנסקי ויחיאל מוהר, ישתתפו שושנה דמארי, יוסף גולנד, רחל אטס ושחקן צעיר ומבטיח יצחק עמנואל. את הקרדנים מכינה לבמה גרטרוד קראוס. על המקהלה בת 40 הזמרים ינצח קונראד מן. הכנות טכניות נרחבות נעשות בחצר בית ציוני אמריקה בהדרכתה של הציירת ג'ניה ברגר, שהכינה את התפאורה. באותו מקום מוקמות שלש במות חדשות, שהפעולה עליהן תתנהל בעת ובעונה אחת . . . **תגרת ידים** פרצה בשבוע שעבר בין אנשי הנהלת אהל למנהלי בית ארלוזורוב, בו שוכן התיאטרון. למרות שמוסדות ההסתדרות ו־מפא"י סימנו ביניהם את המשא ומתן סביב מכירת בית ארלוזורוב **לתיאטרון אהל, לא** חוסל הסכסוך בין שני הצדדים ואנשי בית ארלוזורוב מסרבים לפנות את הבנין ולמלא אחר סעיפי החוזה שהושג מלמעלה, לפני שהאהל ישלים את עשרות אלפי הלירות שהוא חייב להם.